

Gerbiamieji VK nariai, Prezidente, Gen. Sekretoriau

As, Donatas Narvilas nuo 2022 metų pavasario laikinai, o nuo tų pačių metų spalio mėnesio einu Lietuvos Nacionalinės rinktinės vyriausiojo trenerio pareigas.

Primenu, kad į Trenerių Taryba buvau išrinktas Konferencijos, o Vyriausiuoju treneriu vienbalsiai išrinktas Trenerių Taryboje.

Dar iki to laiko su Nacionaline ir įvairaus amžiaus grupių rinktinėmis dirbu 15 metų.

Galiu tik pasidžiaugti ir pasakyti Ačiū Vykdomajam Komitetui, kad ryžomės išleisti U19 rinktinę į Pasaulio čempionatą vykiantį JAV.

Dalyvavimas tokiuose aukščiausio lygio čempionatuose, be jokios abejonės, yra pati geriausia galimybė meistriškumo auginimui, patirties kaupimui.

Tai ypatingai svarbu, nes U19 rinktinė yra artimiausias Nacionalinės rinktinės rezervas.

Nemanau, kad reikia vardinti savo, kaip badmintono trenerio nuopelnus ir parengtus žaidėjus - jie yra žinomi, kas mane pažįsta, jie jau buvo išsakyti Konferencijoje, kai buvau renkamas tiek į Trenerių Tarybą, tiek į Lietuvos Rinktinių vyriausiojo trenerio pozicijas.

Turime susiklosčiusią ne pačią geriausią situaciją, kai šių metų pradžioje nesulaukėme pretendentų į U19 rinktinės vyr. trenerio poziciją. Buvo paskelbti atviri rinkimai ir tik į U17 rinktinės vyr. trenerio poziciją buvo išrinkta vienintelė pretendavusi Vytautė Fomkinaitė.

Bet kokio lygio čempionatas, kur dalyvauja bet kokio amžiaus ar Nacionalinė Lietuvos Rinktinė, ar tai Pasaulio ar tai Europos - yra vienas iš pagrindinių ataskaitinių taškų įsivertinimui, kur esame, koks pokytis nuo praėjusio čempionato, kokios perspektyvos, kokios turi būti atliekamos korekcijos rinktinų treniravimo, formavimo procesuose.

Pasaulio, Europos čempionatai nėra komerciniai ar pramoginiai turnyrai, kur būtų važiuojama pramogauti ar eksperimentuoti - čia važiuojama siekti geriausio įmanomo rezultato - to reikalaujame

iš visų rinktinės narių: tiek žaidėjų, tiek trenerių. Rinktinės trenerių atžvilgių tai yra tęstinis darbas su rinktine, o ne vienkartinė išvyka su komanda. Todėl visiškai nesutinku bent jau šiuo atveju su išsireiškimu

"lydintis treneris". Rinktinės treneris važiuoja dirbti ir siekti rezultato kartu su komanda, o ne būti komandos palydovu kelionėje.

Vertinant dar ir tai, kad čempionato rezultatai gali įtakoti ateinančių metų Federacijos finansavimą, pagal pasiektus rezultatus, keliu tiek sau, tiek rinktinei aukštus tikslus.

Kadangi neturime rinktinių administratoriaus, tai šioje tolimoje kelionėje teks atlikti ne tik trenerio rolę, kas manau, irgi yra labai svarbus ir vertintinas momentas.

P.S.

Norėčiau turėti aiškumą į ateitį, kaip mes suprantame rinktinės trenerių rolę ir atsakomybes. Ar iš tikrųjų atveriam niekur netaikomą principą, kad į čempionatus žaidėjus renkame pagal reitingo taškus, o trenerius pagal gražiausiai parašytus rašinėlius?

Įsivaizduokime Lietuvos krepšinio rinktinę, kur keli mėnesiai prieš Pasaulio čempionatą paprašytų Lietuvos trenerių parašyti motyvacinius laiškus ir pagal tai rinktų trenerį konkrečiam čempionatui. Mano manymu, tokiu elgesiu tik labai menkiname rinktinės trenerių prestižą ir motyvaciją. Neturiu nieko prieš Mantą - pagal pasiekimus Europiniuose trenerių sertifikacijoje jam jau laikas būtų jungtis prie Lietuvos rinktinės trenerių kolektyvo ir pradėti kaupti patirtį ne tik klube.